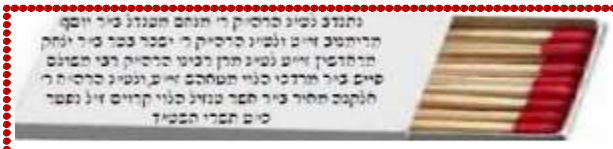
בס"ד

הלכה דצדיקיא

נתנדב לע"נ הרה"ח ר' עקיבא

צבי גאנץ ב"ר ברוך יהודה,

מלמד תינוקות כל ימיו הנקרא

ר' עקיבא'לע מלמד ז"ע נפטר

ד' סיון תשפ"א תנצב"ה

פרשת נשא א'

אידן האבן שוין געזהען ישעות מיטען מנדב זיין א טאג אדער א חודש דעם הלולא דצדיקיא, רופט שוין צו מנדב זיין אין א שטאט אבער איבער די גאנצע וועלט הזכות הצדיקים וועט זיכער מגין זיין פאר אייך עב"ג בב"א רופט 845-459-2030

Sponsored by www.yuhrzeit.com ביטע גייט ארויף אויף די סייט

בס"ד

הכל לא דצדיקיא

נתנדב נכ"ש הרה"ק ר' מנחם חבנדנ"ל מיר יחסך תרי"מ זי"ע ונכ"ש הרה"ק ר' יעקב בעה"ב מיר יתחך תרי"ח זי"ע נכ"ש תתן רביעה הרה"ק רפי חשמנם שיים מיר מרדכי כהני תעתקם זי"ע ונכ"ש הרה"ק ר' חלקנם תחיר מיר תמר נעמי כלני קדיים זי"ע נאמר כים תבדי הבניד

היום ראש חודש, א' סיון חל היארצייט של הרה"ק

בעל קרן לדוד אב"ד סאטמאר

רבי אליעזר דוד ב"ר עמרם זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים א' סיון תרפ"חזכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו הגה"ק רבי אליעזר דוד גרינוואלד אב"ד סאטמאר בעל קרן לדוד זי"ע נולד בי"ד שבט תרכ"ו בטשארנא אונגארן לאביו הגה"ק ר' עמרם זי"ע בן הגה"ק ר' יוסף אב"ד טשעטשאוויטץ זי"ע נין ונכד להגאונים הגה"ק ר' מאיר ב"ר יצחק אשכנזי מאיינעטשאט בעל פנים מאירות והגה"ק ר' צבי אשכנזי מלבוב בעל תכת צבי זי"ע ולמעלה בקודש הגה"ק רבינו יהודה ליווא בעל המהר"ל מפראג זי"ע בן הגה"ק ר' בצלאל מווארמיזא זי"ע עד דוד מלך ישראל חי וקיים ע"ה, ולאמו הרבנית הצדיקת מרת אסתר ע"ה

רבינו היה גאון מפורסם וצדיק נשגב מופת הדור והדרו. בכל ימיו לחם מלחמתו של תורה, בכל כחו ונפשו תקן תקנות יפות ונאות, בנה בתי מדרשים ושערי תורה ותפלה דרשותיו ותפילותיו היו בדמעות ובבכי, שכל שומעו בכה עמו ושב בתשובה, במסירת נפשו לחם נגד הפושעים, ובכל פנה ופנה הרם קרן התורה והיראה.

בבחרותו למד אצל אחיו הגדול הגה"ק אב"ד חוסט בעל ערוגת הבשם זי"ע בהתמדה נפלאה עד שדרשת בר מצוה שלו חבר בעצמו. בן ט"ז שנים נסע לישיבת הגה"ק אב"ד מאטערסדארף בעל חתן סופר זי"ע ושם כינו אותו בשם הכבוד ר' אליעזר חריף. וקבל סמיכה להוראה מאחיו הגדול זי"ע ומהרה"ק מסיגעט בעל קדושת יום טוב זי"ע ומהגה"ק אב"ד אושפצין בעל עורה שחר זי"ע ומהרה"ק ר' שלמה מבאבוב זי"ע ומהגה"ק אב"ד סעמיהאלי בעל קול יהודה זי"ע והיה מסתופף בצל הרה"ק ר' יהושע מבעלזא זי"ע ומבנו הרה"ק ר' ישכר דוב זי"ע ומהרה"ק בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע.

כשהגיע לפרקו בשנת תרמ"ט נשא לבתו של הגה"ק ר' יעקב רפאפורט מברדיוב זי"ע ששם למד עם בחרים מופלגים כל היום. ובשנת תרנ"ה למד גם עם הישיבה גדולה של אחיו הגדול בחוסט. כשהיה בן ל' קבלו אותו בסערדאהעלי לדומ"ץ ותפס ישיבה גדולה. ובשנת תרס"ו נתקבל לאב"ד צעהלים, ובשנת תרע"ג לאב"ד אויבערווישא ראמעניא, ובשנת תרפ"א בי' דראש חודש אדר ב' לאב"ד סאטמאר. שם נתרחב ישיבתו כת"ק תלמידים ישבו תמיד לפניו לשמוע מפיו תורה ועבודה. וגם היה דרשן מחונן ובני קהלתו התרשמו ביותר מדברי המוסר שהיה אומר בדרשותיו ברגשות קודש.

בשנת תרפ"ה נתקבל לאב"ד פאפא אבל לא מש מסאטמאר, ובשנת תרפ"ז התחיל בהדפסת ספרו קרן לדוד שו"ת חלק או"ח, שהקדיש רוב עתותיו אז לברר הלכות לאוסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא. וסיפר רבינו בעצמו שהיה לו סייעתא דשמיא בעת שעסק בספרו שפעם אחת שבהיותו חוץ לביתו בכפר כדי לנוח מטרדותיו ובהיותו פנוי כתיב משם איזה תשובות לשואלים, ונצרך לענין איזה בירור הלכה לעיין בתשובות מהרש"ל, ושם לא היה בנמצא ספרים ושאל לאחד מבני הכפר אם יש מי שיש לו ספרים? והשיב שיש לו איזה גמרות ישנות ועוד איזה ספר, והביאם לו, והיה זה ספר שו"ת מהרש"ל. (הקדמה קרן לדוד) אבל רבינו לא זכה לגומרו בחייו כי בשבת קודש פרשת במדבר תרפ"ח חלש במחלת לבו שדאג תמיד בעבור תלמידיו וגידל יצומים ופרנס אלמנות, וידע שבא עתו וקידש וטיהר עצמו בהכנה גדולה מאוד, וספרו הנ"ל נגמר אחר פטירתו.

הרה"ק האדמו"ר מפאפא בעל ויחי יוסף זי"ע שהיה תלמידו ואנשי ביתו, אמר רבינו היה מגדולי הדור בימיו, ואעפ"כ ציוה למקרוביו לקחת הסכמה על ספרו מהגה"ק בעל לבושי מרדכי אב"ד מאד זי"ע כי הגה"ק מרן החת"ם סופר זי"ע ציוה שלא ידפיסו שום ספר ללא הסכמה.

וה' הדיין האמת לקח אותו אליו לגנזי מרומים בראש חודש סיון בשנת תרפ"ח. ומנוחתו כבוד בעיר סאטמאר.

רבינו לא נשאר אחריו זש"ק. **וסיפר שבין המספידים היה הרה"ק אב"ד שאמלויא בעל אבן שלמה הי"ד זי"ע ועורר את הקהל לתשובה בענין צניעות ואמר: שהצדיק נקרא מלבוש הדור ולמה לוקינו בחסרון הצדיק שהוא המלבוש? כי הקב"ה מעניש מדה כנגד מדה על אשר אין אנו משגיחים על נשותינו ובנותינו שלא ילכו במלבושי פריצות ושחץ.**

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מתורתו של רבינו בדרך צחות

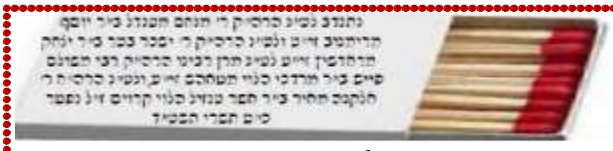
וְתָרֶץ הַנַּעֲרָ וְתַגֶּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה. וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבָן וַיָּרֶץ לָבָן אֶל הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל הָעָיִן. (חיי שרה כ"ד כ"ח-כ"ט) **ויש להבין מה ותגד לבית אמה כדברים האלה, ואם הכוונה על כל הנעשה שמה ומה שאירע לה עם אליעזר אם כן מה זה שהוסיף הכתוב: וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת הַנֶּזֶם וְאֶת הַצְּמִדִים עַל יְדֵי אֲחֹתוֹ וּכְשָׁמְעוֹ אֶת דִּבְרֵי רִבְקָה אֲחֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ** (שם ל') **שכבר הזכיר זאת בפסוק שלפניו? ויש לומר על דרך צחות תשובת רבקה: וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם תֶּבֶן גַּם מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם מָקוֹם לָלוּן.** (שם כ"ה) **כי היא השיבה על אשר שאלתני היש בית אביך מקום ללון כלומר אם מכניסים אורחים בביתינו? השיבהו לא כן כי גם תבן וגם מספוא שהוא דבר קטן מאוד רב עמנו היא דבר גדול בבית אבי ומה גם מקום ללון כלומר שאין לקוות שתשיג מקום לינה, ותרץ ותגיד לבית אמה כדברים האלה שהאיש שאל מקום לינה והשיבה תשובה הנזכרת, אבל לבן כאשר שמע כן מרבקה חשש אולי לא יבא אליעזר לביתם ובאמת צר לו בזה כי לאיש נכבד ועשיר כמותו כבדוהו בשתי ידים כי רשע היה ונתן עיניו בממון ועל ידי ששמע מרבקה כי בטרם הכיר בת מי היא נתן לה מתנה חשובה בשביל לגימה אחת חשב מחשבות מה גם אם יאספנו אל ביתו כמה יוסיף לוותר והיינו דאמר כ כשמוע לבן וג"ו איך היתה המעשה ומה שנתן לה על כן וירץ לבן החוצה אל העין טרם ילך משם לבית אחר. ואמר לו למה תעמוד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים לא כמו שאמרה רבקה ושוב כאשר ראה לבן את הצמידים על ידי אחותו וכשמעו כה דיבר אלי האיש חזר עוד ובא אל האיש להביאו אל ביתו בדרך כבוד על כן לא הזכיר וירץ כי כבר רץ פעם ראשונה ושוב כשחזר אל האיש לא היה רץ כי אם ויבא אל האיש ועודנו עומד על הגמלים שלא בא עדיין אף שכבר היה אצלו פעם ראשונה.** קרן לדוד)

וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִבְרִים נִצִּים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ. (שמות ב' י"ג) **ופירש רש"י ז"ל: רשע כמותך. יש לדקדק דבשלמא המכה הוא רשע דהרים יד על חבירו אבל המוכה מאי טעם יהיה נקרא רשע? ומנא לן שהוא רשע אולי לא עשה עול וחבירו הוא הרשע? ויש לומר דכתיב: וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו.** (תהלים ל"ח י"ד) **כלומר אם אני לא אריב גם הוא ישתוק וכשיש מחלוקה אם מריבים זה על זה שניהם לא צדקו יחדיו על כן קראו רעך שהוא רשע כמותך דלא היה לו לריב עמו, ויש לומר פירוש בדרך הלצה: דידוע שרשע שונא לצדיק, כמו שאמר הכתוב: עִזְבֵי תוֹרָה יְהַלְלוּ רָשָׁע וְשֹׁמְרֵי תוֹרָה יִתְגָּרוּ בָם.** (משלי כ"ח ד') **אם כן אין מהתימא אם רשע יריב עם צדיק שאינו מכת דיליה אבל כשהוא גם כן רשע למה יריב עמו כי כמוהו כמוהו בעצה אחת, על כן אמר למה תכה רעך רשע כמוך כיון שהוא רשע כמותך למה תכה רעך? על כן השיבו לו הלהרגינו אתה אומר שאתה משים אותנו רשעים דבחייהם קרויים מתים.** (קרן לדוד)

נתנדב לחודש סיון לע"נ הרה"ח ר' יעקב ב"ר מאיר פיש ז"ל נפטר ט"ז סיון תש"פ תנצב"ה

בס"ד

הכל לא דצדיקיא

היום ב' סיון יום המיוחס חל היארצייט של הרה"ק

בעל מנחת אלעזר ממונקאטש

רבי חיים אלעזר ב"ר צבי הירש זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים ב' סיון תרצ"ז זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו הרה"ק רבי חיים אלעזר שפירא בעל מנחת אלעזר מאונקאטש זי"ע נולד ביום ט"ו לאב תרל"ב בעיר סטרימוב לאביו הרה"ק ר' בנימין זאב וולף זצוקללה"ה מאונקאטש בעל דרכי תשובה זי"ע בן הרה"ק ר' שלמה ראש ישיבת מונקאטש בעל שם שלמה זי"ע בן הרה"ק ר' אלעזר מלאנצוט זי"ע בן הרה"ק ר' בנימין מרדכי בעל בני יששכר זי"ע. לאמו הרבנית הצדיקת מרת אסתר ע"ה בת הרה"ק ר' מנחם הולוויץ מאיזבוי זי"ע בן הרה"ק ר' יעקב מאיר זי"ע בן הרה"ק ר' נפתלי בן ר' אפרים מראפשיץ בעל נזר קודש זי"ע. רבינו נקרא אלעזר על שם זקנו הרה"ק ר' אלעזר מלאנצוט זי"ע ובגין שלש תלה ועל פי הוראת הרה"ק ר' חיים האלבערשטאם ראש ישיבת זאנז בעל דברי חיים זי"ע הוסיפו לשמו חיים

רבינו היה גאון הגאונים שר התורה כבר בהיותו בן תשע שנים בלבד ידע את כל הג' בבות גפ"ת על פה (כן אמר רבינו ע"ע- רשומים בשמד) צדיק הדור האמיתי רשכבה"ג נשיא ישראל לוחם מלחמת ה' נגד כל הפרצת הדור בכלל, ובפרט נגד הציונות ועמד על המשמר הדת באש קודש במס"נ ממש ולא התייראה לגלות האמת ולא נפחד משום בר נש, ופועל ישעות, ויסד ישיבת דרכי תשובה על שם אביו הרה"ק צבי הירש הדרכי תשובה ממונקאטש זי"ע.

פעם נפגש הרה"ק בעל דרכי תשובה זי"ע עם הרה"ק ר' אברהם חיים מפלאנטש זי"ע במסילת הברזל, ואתו עמו היה בנו רבינו שהיה ילד בן שבעה, שנסע עם אביו לצורך בריאותו, בקש הדרכ"ת את הרה"ק מפלאנטש שינסה את הילד בנו, ענה ואמר הרה"ק מפלאנטש: מה אנסה אותו, קצת מסכת בבא מציעא ואם יודע היטב על נכון הד' שומרים שכל תינוק ההולך לבית הספר יודע אותו? אף על פי כן בקש אותו הדרכ"ת שינסה את בנו, שאל את הילד: מה אתה לומד? ענהו מסכת גיטין האב איך אדוריך געלערנט. שאלו הרה"ק מפלאנטש: האם יודע כמה מחלקותא איתא בן רש"י ותוספות במס' דא? ענהו הילד בתכיפות: חמישים ושבע. אמר לו הרה"ק מפלאטש: דא שפלוגתא אחת החסרת למנות, השיבו רבינו: בוודאי כוונתו על זה ועל זה הלא כתובה בפירוש במהרש"א על אתר שם שבזה הענין הכל שוים בה ואין כאן שום מחלוקת, נתפעל הרה"ק מפלאנטש מאוד ונשקו על ראשו ואמר: דו זאלסט אזוי געזונט זיין ווי געריעכט דו ביסט. (באהלי צדיקים)

פעם אחת באה מלכת הולאנד לביקור אצל רבינו ששמעו הלך בכל המדינות שהינו רב גדול וקדוש ובקי בכל מכמני התורה הקדושה, ובביקורה בביתו של רבינו השתוממה מאד בראותה את המון הספרים סדורים טורים טורים, ומכסים את כל ארבעת הכתלים מרצפת הבית ועד התקרה, ותמהה: אם בקי רבינו בכתבם של כל אלו? ענה לה רבינו: אכן בקי הוא בהם היטב, ויודע אותם בעל פה, ואף נכון ומזומן הוא, שיהיו הספרים נפתחים לפניהם לבדוק את ידיעתו, ויהיו נקראים מפיו לפני המלכה על פה! אך מאחר שהמלכה וכל הנלוים אליה אינם בקיאים באותיות לשון הקודש, ניתן לנסות אותו בתיבות הכתובות בשערי כל ספר, בהם כתוב בלשון המדינה, שם מדפיס הספר ומקום הדפסתו ותאריך ההדפסה. הדבר נשא חן בעיני המלכה, ותבקש לפתוח ספרים מספרים שונים מכל פינות החדר, ועל כל ספר וספר אמר רבינו שם מדפיס הספר מקום ותאריך ההדפסה, ולא נמצאה בפיו כל שגיאה. התפלאה המלכה והתפעלה מאד מגאונותו, ומאוצר זכרונו המופלא של רבינו, וביקשה להוסיף ולראות עד היכן מגעת בקיאותו. סקרה בעיניה את טורי הספרים הרבים, עד שנתקל מבטה בספר קטן מאובק, וכיון שהיתה בטוחה כי לא נגעה בו יד אדם מעולם, ציותה והביאוהו לפניה, ותפתח את שער הספר, והנה, אף גם הכתוב בספר הלז, היה שגור על לשונו, ותתפעל המלכה ותתפעם עד מאד. (רשומים בשמד)

כשהגיע לפרקו בגיל ט"ו נשא לבתו של הגה"ק ר' שרגא יאיר ביאליבראזיק זי"ע

בט"ז תשרי בשנת תרע"ד נסתלק אביו הק' ורבינו נתמנה בתור אב"ד ואדמו"ר לבית מונקאטש.

פעם אחת היה רבינו בפוילן בענין האגודה, ורצו איזה אנשים לקטרו, ושאלו אותו איזה נכד הוא? כאלו הוא רק בנש"ק ולהקטינו כי אינו רבי בעצמו, אבל רבינו השיב בחכמתו: איך בין דער זיידע אליין. (מנוחת שלום)

בסוף ימיו סבל יסורים נוראים והיה בבית חולים בעיר בודאפעסט.

טרם פטירתו ביקש רבינו מתלמידיו: שבכל פעם שיטבלי לו את גופם במקוה, יוספו טבילה אחת על טבילותיהם לטובות נשמתו. (מפי כמה תלמידים)

נסתלק ב' סיון נצח שבמלכות מ"ו לעומר תרצ"ו ומנוחתו כבוד בעיר מונקאטש באוהל אביו הרה"ק בעל דרכי תשובה זי"ע וזקנו הרה"ק בעל שם שלמה זי"ע. **ובצוואתו הזכיר "שנהייתי בעל חוב ועני מרוב נתינות לצדקה ולא באתי ח"ו להתפאר בזה ח"ו, אך להזהיר לכם ליוצאי חלצי ותלמידי ואנשי שלומי לעשות כדרכינו, והזן ומפרנס לכל בודאי אל יעזבנו ואל יטשנו".**

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מתורתו של רבינו בדרך צחות: **מאוד הזהיר רבינו על החינוך שצריכין האבות לדקדק ולהשגיח על גידול בניהם ובנותיהם ואמר לפרש בדרך צחות עה"כ לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת בָּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶּרֶךְ ה'** (וירא י"ח י"ט) **כי ישנם בימינו ובדורותינו כמה צדיקים אנשי מעלה ויחידי סגולה ואם בניהם לא ילמדון בדרכי ה' או לא מיחו בהם כראוי. עד שיצאו לתרבות רעה. ובפרט מבני בניהם אין לדבר עוד ר"ל. ולפי זה אם היה כותבים הצדיקים האלו ספר תורה גם בכל פאר ועוז של תורה בהידור הכתב והלכותיו מכל מקום לאשר הם כתבו הספר תורה דיש חשש גדול עליה כעין המבואר בש"ע יו"ד** (סי' רפ"א סעיף ד') **ספר תורה שכתבו ממזר דפסולה וטעם משום כשבא לכתוב לא יָבֹא מַמְזֵר בִּקְהַל ה'.** (שופטים כ"ג ג') **אינו מקדש השם בכונה ברצונו. עי"ש וה"נ דכתיב בספר תורה אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' שצריך לקדש השם וזה אינו מקדש ברצונו הטוב וכוונתו הראוי' דכיון דלא חש ליה להכתוב הלז לצוות את בניו ואת ביתו אחריו לשמור דרך ה'. וזה עיכוב הגאולה בעוה"ר כי איך יוכלו המה להוכיח ולהיות מנהיגי ישראל לגדל את בניהם לתורה ויראת שמים ובפרט את בנותיהם בדרך היהדות והמה בהתנהגותם עובדים על זה בשאט נפש וממנו ילמדו לרעה ויחטיאו את הרבים ר"ל ה' ישמרנו.** (דרכי חיים ושלום)

ממנהגי רבינו: **בחג השבועות אחר שהוציאו הספר תורה והניחוה על הבימה ופתחו וגללו והכינו לקריאת היום ואמרו ויעזור ויגן וכו' כנהוג ונקרא הכהן לעלות ולעמוד אצל הבימה ובטרם בירך ברכת התורה פתח רבינו בדברי כבושין והתעוררת לקבלת התורה לא בדרך פלפול ולא בדרך דרוש וחידוד כי אם בתוכחת מגולה ואהבה מסותרת בקולות ובכיות כל השומע נמס כדונג לבו ויסתרע בקרבו בגודל קדושת התורה ותכליתה לקיים מצותי' בכל פרטי' ודקדוקי' במס"נ ממש ובהר הקודש בירושלים בביאת הגואל צדק.** (דרכי חיים ושלום)

בתענית ציבור היה נוהגין לילך עם הקופה של צדקה לתמכין דאורייתא (לתלמוד תורה לבני עניים) **בתור "אגרא דתעניתא" בשעת מנחה בתענית צבור.** (דרכי חיים ושלום)

נתנדב לחודש סיון לע"נ הרה"ח ר' ירחמיאל אהרן יוסף ב"ר אשר לעמיל לאנדא ז"ל נפטר י"א סיון תנצב"ה

בס"ד

הכל לא דצדיקיא

נתנדב נכבד כהרה"ק ר' חנוך הענדל מיר יחפך תרימטע זי"ע ונכבד הרה"ק ר' יסכר בער מיר יחתך תחדשין זי"ע נכבד תתן רבינו הרה"ק רבי חשמונ פיים מיר תורדמי כהני תעמהם זי"ע ונכבד הרה"ק ר' חלקנם תחזיר מיר תשר מנחל כהני קדוים זי"ע נשמר כים תבהי הבניד

היום ג' סיון שלשת ימי הגבלה חל היארצייט של הגה"ק

בעל יבא חיים אב"ד ניר וואליא

רבי יהודה ב"ר חיים זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים ג' סיון תרצ"א זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו הגה"ק רבי יהודה גרינוואלד אב"ד ניר וואליא בעל יבא חיים זי"ע נולד לערך שנת תרי"ג, לאביו הנגיד התורני ר' חיים ז"ל מנישאוא (פרעשבורג) ז"ל ולאמו מרת אסתר ע"ה

רבינו היה גאון מפואר חריף ובקי בחדרי התורה מעין המתגבר בתורה וביראת שמים, שקדן הנפלא, העמיד תלמידים למאות אשר זכו ליהנות מקדושת תורתו ונתגדלו בבית מדרשו עד שהיה לאנשים.

בימי נעוריו למד בדאראג אצל הגה"ק רבי זכריה שפירא אב"ד ווראנוב בעל אבן נזר זי"ע ואח"כ למד אצל הגה"ק אב"ד ור"מ מאטערסדארף בעל חתן סופר זי"ע ואצל הגה"ק מפרעשבורג בעל שבט סופר זי"ע וגם למד בסיגעט אצל הרה"ק אב"ד סיגעט בעל ייטב לב זי"ע

כשגיע לפרקו לערך בשנת תרל"ח נשא להרבנית הצדיקת מרת זעמא ע"ה, בת הרה"ח ר' אברהם אהרן פרידמאן ז"ל מק"ק מוזשאי.

משך ט"ז שנה עשה תורתו קבע ומלאכתו עראי במוזשאי, ולערך שנת תרנ"ה נתקבל לאב"ד בעיירת ניר-וואיא הסמוכה לעיר מולדתו ניר-מאדא, וניהל שם ישיבתו ברמה. בין תלמידיו הרבים נמנו רבנים מובהקים ומרביצי תורה.

ונכון לציין מה שכתב בעלי זכרון: שישיבתו של רבינו הצטיינה באופן בלעדי, שהיתה מספקת מזונות לכל הבחורים, דבר שהיה חידוש בין הישיבות באונגארן. ברם מי היה זה שכלכל ההוצאות די מחסורם של הבחורים, בזה יש כמה נוסחאות. כתוב בהקדמה למגד ירחים בשם תלמיד אחד מוואיא, שחותנו של רבינו היה עשיר גדול והוא הטיל מלאי לתוך כיסן של תלמידי חכמים וטרף נתן להם.

מאידך גיסא סיפר הרה"ח הישיש ר' יהושע דוב יאקאבאוויטש מנירעדהאז ז"ל שרבינו בעצמו היה עשיר גדול מעזבונו של אביו הנגיד, והיה מוזיל זהב מכיסו לפרנס הישיבה, והוא אחד משרידי יחידי סגולה בישראל, כי גם בהיותו עשיר ובעל עסקים, לא משה ישיבה וקיבוץ בני תורה מביתו אשר החזיקם על שולחנו והספיק להם את כל מחסורם.

עוד בתולדות משפחת יאקאבאוויטש, סיפרה מרת יאקאבאוויטש (אשת הרה"ח ר' אביגדור ז"ל) **שקיבלה ממשפחתה, שזקינתה מרת ריזל אשת הרה"ח ר' יודל יאקאבאוויטש מפעטענהאז ז"ל שלחה משך ארבעים שנה בכל ערב שבת – מתן בסתר - עגלה מלאה עם חלות ועופות וכל מילי דמיטב לעיר וואיא, להחזיק את תלמידי הישיבה של אחיה הגה"צ ר' יודא גרינוואלד אב"ד וואיא זי"ע, ורק כשנפטרה ולא הגיעו המאכלים אז הבינו למפרע מי שלח אותם.**

כמו כן נזדמן ידיעה נוספת בענין זה, שרבינו בעצמו מתייחס למעלה גדולה הלזו, והוא במכתב אחד ששלח לקובץ 'נטעי בחורים' אודות מה שנעשה אז התעוררות גדולה לדאוג בשביל הבחורים העניים שלא יצטרכו לחזור על הפתחים, ובה סיפר מה שהוא הנהיג בישיבתו הרמה, ומעיד בדבריו שחלק ניכר מההוצאות הוציא בעצמו מכיסו, ובנוסף לזה שלח מכתבים לדרי העיר והמחוזות לאסוף נדבתם. וזה לשון המכתב: בעז"ה אור ליום ד' תרומה תרס"ה לפ"ק, פה וואיא יע"א. שוכ"ט לכבוד ידידי הבחור כהלכה חריף ובקי משנתו זך ונקי כמו"ה אביגדור נ"י, בנו של ידידי מנוער הרה"ג מו"ה דוד צבי נ"י. מכתבו היקר הגיענו, והנני בתשובתי. יֵדַע מעלתו שליט"א שכאשר יגיע מבי דואר העלה ינתן מיד לתלמידיי הי"ו, ולזאת עד שנתעוררתי ממעלתו שליט"א לא ידעתי מאומה מקול הרעש הנ"ל, ועתה באתי שאמרתי לתלמידי שיביא לי בחזרה העלה הנ"ל ונקראה, וגם אמרו לי כעת בע"פ כל הענין. ולזאת אודיע אותו שלכל הנ"ל יצאתי בכותבת הגסה זה ג' שנים, וב"ה גמרתי בטוב. כי כידוע היישוב דפה זעיר שם, וב"ה התלמידים רבו על הבעלי בתים וכל סיפוקם מחברא מזונות מהגלילות יצ"ו, אבל כתבתי להאלופים והנגידים הסמוכים שיעזרו לי לשלוח כ"א נדבתו הטוב עה"ב כל שנה, ובע"ה עלתה בידי. ויֵד ע שלערך ו' מאות כתרים מהצורך לתלמידיי שי' על שנה על לחם לבד, וכמעט נשלח לי הסך הנ"ל, הן אמת אני סומך החברא עד לערך ב' מאות כתרים. לזאת דעתי שכל רב יעשה כן – יכתוב לאוהביו הנגידים, ואקוה בטח שיעשה רושם. אלה דברי ידידו הפורש שלומו יודא גרינוואלד.

את ספרו 'יבא חיים' הדפיס - כשנסגרו שערי ישיבתו עקב המלחמה (מלחמת העולם הראשונה) – בשנת תרע"ז, ובה דרושים על התורה ומועדים, דרושים לנישואין ברית מילה וזכר החיים לכל שבוע. וגם שו"ת ופלפולים שאמר בשיעוריו לתלמידיו. (ח"א נדפס תרע"ז בווייטצען, וח"ב תרע"ח שם). זכה להסכמותיהם הנלהבות של גדולי הרבנים בהונגריא, מהם הגה"ק רבי יעקב קאפיל רייך אב"ד בודאפעסט זי"ע הגה"ק מסאטמאר בעל שבט מיהודה זי"ע, הגה"ק בעל מעשי למלך מווייצען זי"ע.

ביום ג' סיון שנת תרצ"א לפ"ק, בעת אשר התחילו צללי ערב לנטות, ופתאום שקעה חמה שלא בעונתה, ועלתה נשמתו הטהורה בסערה השמימה. בו בזמן כשהוא יושב על כסא רם ונשא, באמצע התמדתו בתורה בעיון ובהתמדה, ואיננו כי לקח אותו אלוקים, ונסתלק לגנזי מרומים.

יש לציין למש"כ רבינו בפרשת חוקת עמוד ק"א, וז"ל: "אבל באיש שהיה כל ימי חייו למד עם תלמידים, וכל המזכה הרבים אין חטא בא לידו, מת בלי חטא ואין לו ממה לירא, ומיתתו כיומא הילולא, על כן ותשחק ליום אחרון", ע"כ.

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

<u>סגולה</u>

שמעתי בימי בחרותי שהיה מעשה בעיר מולדתי בעיר מאדא יצ"ו שהיה אז הרב דשם הגאון הגדול צדיק תמים הרב ר' יחזקאל משולם טעלער ז"ל שהיה תלמיד מובהק מחותם סופר ז"ל, ובעל הבית אחד משם שכר סופר וכתב ספר תורה, ובעת שחנכו כפי זכרוני היה ערב שבת קודש, ונתאספו הקהל בבית הבעל הבית הנ"ל, ואמר הרב הגאון הנ"ל דברי תורה, ובתוך הדברים אמר: היות שלבעל הבית הנ"ל אין לו בנים, ועתה קיים מצות עשה דכתיב שהוא מצוה אחרונה מתרי"ג, נכון לדרוש סמוכין ממצוה ראשונה פרו ורבו, שיהיה לו בנים, וכן היה. ממעשה רב הנ"ל למדתי שסגולה הוא למי שאין לו בנים שישתדל לכתוב ספר תורה. (יבא חיים)

<u>מתורתו של רבינו בדרך צחות</u>

נשאלתי עוד לומר לפי סברתי הטעם המובא בספרים הקדושים להרבות לצדקה ערב סוכות וחשבתי חדא היות שג' עמודי עולם מקרעין גזר דינו של אדם תשובה, תפילה צדקה, תשובה הוא צום, תפילה קול, צדקב ממון, והנה ביום כיפורים בצוותא חדא צום קול אבל יחסר צדקה, ולזאת מהצורך לבא אחר כך עמוד השלישי צדקה. והוספתי על דרך צחות: צום קול ממון בהדי צום קול צריך עוד ממון וזהו אשפיזא קדושין ודיני סוכה. (יבא חיים)

בס"ד

הכל לא דצדיקיא

נתנדב נכדו הרה"ק ר' מנחם מענדל מיר יוסף הדרימטש זיע"א ונכדו הרה"ק ר' יצחק פנר מיר יצחק מהדורטין זיע"א נכדו מהר רביעי הרה"ק רבי משולם פייש מיר מרדכי מלוי מעמהם זיע"א ונכדו הרה"ק ר' חלקה מהור מיר תפר מנחל כלוי קדוים זיל נפטר כיום תבדי הבניד

היום ד' סיון חל היארצייט של הרה"ק אבי"ד ראצפערט

רבי משה ב"ר נפתלי הירצקא הלוי זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים ד' סיון תרפ"ב זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

<u>רבינו הרה"ק רבי משה הלוי מ'צערמאן מראצפערט זי"ע אתי הר"ר יעקב פרץ מ'צבאטור זי"ע הר"ר אהרן זי"ע נוסד לאביו הרה"ק ר' נפתלי</u>

<u>הירצקא ראש שושלת ראצפערט בעל נכדו נפתלי זי"ע בן הרה"ק ר' יעקב פרץ זי"ע בן אחר בן מרבינו הרה"ק ר' דוד ב"ר שמואל הלוי אב"ד לבוב</u>

<u>בעל טורי זהב זי"ע, ולאמו הרבנית הצדיקת מרת רחל ע"ה בת מוה"ר אייסר דוד זי"ל</u>

רבינו היה איש קדוש צדיק תמים, עבוד ה' חסיד ועניו ולב נשבר. כל יודעיו ומכיריו ידעו מגודל צדקתו. התפילת שלו היו בבכיות ודמעת רבות וכל השומע התפילות שלו עם גודל התלהבות נשבר לבו בקרבו, והיה בעל צדקה כי ממעט הפרנסה שהיה לו פזר הרבה לעניים וגם ביום פטירתו פזר נתן לאביונים. וכמו כן היה כל לימודו בבכיות רבות ויראה נוראה אין לשער.

ונכון לציין מעשה שרבינו סיפר מאביו זי"ע הנה כידוע אבי הקדוש זי"ע היה מקמץ מלהוציא הוצאת גדולות מה שהיה נוגע לו לעצמו ולאנשי ביתו אבל מה שהיה נוגע לענין צדקה היה מפזר בשתי ידים ומלא חפנים לכל מיני צדקות, וביותא ויותר לנכדיי צאנז, ולאנשים מדינים סוחרים שהיה השעה דחוקה להם והיו צריכים לסכומים גדולים כדי להנצל מרדת שחת שלא יתמוטטו ויפול כל בנין מסחרם ופרנסם, לאנשים אלו מלבד מה שנתן להם כל מה שהיה נמצא ברשותו מעות מזומן, עוד זאת שלוה מאחרים ונתן להם עד שיהיה די להציל מסחרו שיוכל להתפרנס להלאה בכבוד. פעם אחת בא לפניו איש נכבד ואמיד שהיה מפורסם לגביר ובעל צדקה גדולה, וגילה לפניו טפח ממעמדו ומצבו שבאם לא יהיה בידו במשך שלשה ימים סך עשרת אלפים שקלים שנחוץ לו לסדר ענייניו אזי ח"ו הולך לטמיון. והצטער מאוד אבי ז"ל כי הלא סך זה היה אז בימים ההם הון רב ואנה יקחנו? ובפרט היה הדבר קשה שהיה נחוץ זאת בזמן קצר כזה שלשת ימים, ועל כן הלך אנה ואנה מוטרד במחשבות מאין יקח עזרו להגביר הזה אשר נכמרו רחמיו עליו, פתאום קרא אותי ואמר לי קח נייר וכלי כתיבה כתוב טופס לטעלעגראף ותשלחנו להגביר אוללמאנו לגרויסוואר דיין ובו תכתוב: נחוץ לי על אתר הלואה עשרת אלפים שקלים והנני מבטיחך עבור זה שיהיה לך עולם הבא. ופקודתו שמרה רוחי, בשעה אחד עשר לפני הצהריים נתתי הטעלעגראף על הדואר וכעבור שתי שעות בשעה אחת אחר הצהריים בא תשובה טעלעגרפית: הנני שולח המעות עם שלוחי, ולעת ערב בא השליח וצרור כספו בידו, לקח אבי ז"ל את הכסף ומסרו להגביר והוא בשמחה רבה נסע לביתו וסידר ענייניו בטוב, ובשנה ההיא נתברכו נכסיו באופן ששילם ההלואה ונשאר גביר עצום הוא ויצאי חלציו שנים רבות, וכל זאת על ידי צדקת אותו צדיק אבי הקדוש זי"ע. (זכרון נפתלי)

הרה"ק ר' ישכר דוב מבעלזא זי"ע כאשר שהה במדינת אונגארן בימי מלחמת העולם הראשונה, דר כמה שנים בעיר ראצפערט, ובבית שהתאכסן בו עמד שלחן אשר הרה"ק ר' נפתלי הירצקא'לע מראצפערט זי"ע השתמש בו, והרה"ק מבעלזא הרגיש בדבר, ולא רצה לישב כי אם על יד שלחן זה. וכאשר נסע משם לביתו ביקש שיתנו לו רשות ליקח עמו שלחן זה, ופרקוהו ונטלו עמו. אחר כך הביא איש אחד גם כסא אשר ישב עליו הרה"ק מראצפערט וביקש הרה"ק מבעלזא ליטול גם את זאת, ונתנו לו ליטול גם זאת לביתו. (עבודת עבודה פתגמי קודש)

כמו כן סיפר הרה"צ ר משה זילבערמאן ז"ל **הרה"ק המהרי"ד מבעלזא זי"ע כאשר שהה בעיר ראצפערט, נתאכסן בבית הרה"ח ר' שמואל פויגל ז"ל חתנו של הרה"ק מראצפערט, ובנו הרה"ק ר' אהרן מבעלזא זי"ע נתאכסן בבית הרה"ק ר' משה תיכף כשנכנס הרה"ק מהרי"ד מבעלזא ראה בחדר שם עומד שלחן קטן** (רבינו זי"ע) (אצל שלחן זה ישב הרה"ק מראצפערט זי"ע בעת לימוד, והר"ר שמואל קיבל את השלחן בירושה, וכנראה שהרה"ק מבעלזא הרגיש תיכף הקדושה ששרתה על השלחן) **ואמר להר"ר שמואל שרוצה לשבת אצל שלחן זה, אמר לו הר"ר שמואל: שהכין לו חדר עבור הרבי ושמה יש שלחן גדול, וזה השלחן הקטן יהיה עבור המשמש, אמר לו הרה"ק מבעלזא שרוצה שיכניס שלחן זה לחדרו, וכן עשה הר"ר שמואל. וכאשר נסע משם לביתו ביקש שיתנו לו רשות ליקח עמו שלחן זה, ובעבור זה יתן לו כסאו, והסכים הר"ר שמואל, פירקו את השלחן והרה"ק מבעלזא לקחו עמו.** (שיח זקנים)

כאשר נסתלק אביו ערב יום הכיפורים ט' תשרי שנת תרנ"ח מילא רבינו את מקומו לאב"ד ראצפערט.

וסיפר רבינו אשר לאחר פטירת אביו נסע אצל הרה"ק בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע וסיפר לו הרה"ק משינאווא שבא לפניו איש אחד מסביבות מישקאלץ והתנצל איך שערל אחד עוש לו רע מפאוד בענין הפרנסה, ולא אכחד מאדוני, כך סיפר אותו האיש לפני הרה"ק משינאווא כי עוד בחיים חיותו של הרה"ק הרבי ר' הערצקא זי"ע הצר לי הערל הנ"ל, ואז נסעתי להרה"ק מראצפערט ואמר לי שאקבל עלי ליתן חמשים זהובות לקופת רבי מאיר בעל הנס ואז יהיה הערל נודד ממקומו. ואני קבלתי עלי וכשבאתי לביתי סיפרה לי אשתי איך שהערל הלך משם פתאום ומאז היתה לי מנוחה עד ערב יום הכיפורים ופתאום בערב יום הכיפורים בא בחזרה הערל, ואחר יום כיפור נודעתי שהרה"ק הר"ר הירצקא נפטר בערב יום כיפור, וישאל אותו הרה"ק משינאווא: האם שילמת החמשים זהובים לרבי מאיר בעל הנס בחיים חיותו של הרה"ק מראצפערט? ויאמר לא, ויאמר לו הרה"ק משינאווא אם כן גרמת שהערל בא בחזרה, כי עד שהיה הרה"ק מראצפערט חי היית בעמוד והחזיר קאי, על כן לא היה שם הערל, ולאחר פטירתו של אותו צדיק כבר אי אפשר לתקן הדבר על כן בא בחזרה ומה אוכל להושיעך שפגעת בכבוד הרבי ר' הערצקא זי"ע. (זכרון נפתלי)

נתסלק לגנזי מרומים פתאום עלי דרך ערב חג השבועות ד' סיון שנת תרפ"ב. **וסיפר קודם שנסע הרבה בצדקה, והיה לומד אז משניות דיומא הגם שהיה שני ימים לפני חג השבועות, והיה לומד עבודת הכהן גדול בדמעות ובבכי רב.**

ונכון לציין מה שספר רבינו מאביו: שפעם אחת לא עלתה ביד אביו להיות בצאנז עד חג השבועות, וחשב אז עתה הנני נוסע על ראש השנה ויום הכיפורים סוכות כי היכן מצינו כל המועדים רק בתורה הקדושה ועתה הוא זמן מתן תורתינו, ומעתה מן ההכרח שכל מועדי ה' נכללים בחג השבועות, והמנהג על ראש השנה ליקח סכין חדש על שם החותך חיים לכל חי, והוא מסוגל על פרנסה ולחיים, והורגלו אלו שנטו יריעות אהלם סמוך לבית הרב למכור בערב ראש השנה סכינים קטנים באיזה פריטות ביוקר מכל השנה, ועתה בבואו לצאנז ערב שבועות, הלך גם כן ליקח סכין קטן כזה כי לפי דעתו הוא עתה ערב ראש השנה, ומצא אצל אשה אחת סכין קטן כזה ובקשה באיזה פרוטות יותר מן השער והוא שילם לה ושמע שאמרו העומדים שם: ראו דעם אינגעריישען ער מיינט עס איז היינט ערב ראש השנה והוא שחק ונהנה מזה מאוד, ומה השתומם בעת בא לפני הרה"ק בעל הדברי חיים מצאנז זי"ע, ואלפים מישראל סבבו אה הרה"ק מצאנז ליקח שלום, וכשבא הרה"ק מראצפערט כבדו והגביהו אותו על כתיפם על גבי שורות האנשים העומדים שם, ועמד הרה"ק מצאנז והושיט לו ידו בשמחה רבה ואמר לו: שלום עליכם, א גוט יאהר, א גוט יאהר. והעיר על זה רבינו דהוא גמרא מפורשת: עצרת נמי ראש השנה היא דתנן ובעצרת על פירות האילן (מסכת מגילה ל"א ב')

נשאר אחריו בנו הרה"ק ר' אהרן זי"ע ובנו הרה"ק ר' אליעזר ליפא אב"ד ראצפערט הי"ד זי"ע. זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

נתנדב לחודש סיון לע"נ הרה"ח ר' ירחמיאל אהרן יוסף ב"ר אשר לעמיל לאנדא ז"ל נפטר י"א סיון תנצב"ה	נתנדב לע"נ מרת רבקה לאה בת הר"ר שמואל הלוי ע"ה נפטרה ו' סיון תשט"ז תנצב"ה

צו באקומען טעגליך די יארצייטען אימעלט צו

yuhrzeit@gmail.com

נתנדב לחודש סיון לע"נ הרה"ח ר' יעקב ב"ר מאיר פיש ז"ל נפטר ט"ז סיון תש"פ תנצב"ה

בס"ד

הכל לא דצדיקיא

היום ח' סיון חל היארצייט של הרה"ק

בעל אור המאיר מזוטאמיר

רבי זאב וואלף זי"ע

נסתלק לגנזי מרומים ח' סיון תק"ן זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו הרה"ק רבי זאב וואלף מגיד משרים מזוטאמיר בעל אור המאיר זי"ע מעט ידוע עד תולדותיו. ושם אביו לא נודע ויש אומרים ששמו ר' מאיר. ושם אמו היה מרת יהודית ע"ה. רבינו היה מצאצאי הגה"ק רבי שאול וואהל זי"ע בן הגה"ק ר' שמואל יהודה קצנלבוגן בעל מהרש"ך זי"ע בן הגה"ק מאיר קצנלבוגן בעל מהר"ם מפדובה זי"ע

רבינו היה הרב הגדול החסיד המפורסם מופת הדור, שהיה דבוק בקונו בכל עתיו ורגעיו בלתי נפרד בהליכה ובישיבה, קיים זה מה שכתב בזה שלא משׁ מדביקות הבורא אפילו בשיחה קלה שבין אדם לחברו.

רבינו היה מגדולי תלמידי מרבינו הרה"ק המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע כמו כן היה מקורב להרה"ק ר' פנחס מקאריץ זי"ע, הרה"ק המוכיח מפולנאה זי"ע הרה"ק בעל התולדות מפולנאה זי"ע, ועוד מצדיקי החסידות.

עסק בתחילה במסחר ביין ואחר כך שימש כמגיד מישרים והפיץ את תורת החסידות זוטאמיר, מלבד תפקידו כמגיד מישרים בז'יטומיר, הקים בעיר בית מדרש חסידי.

וסיפר, איש אחד בא פעם אל המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע והתאונן לפניו שאיננו יכול לטהר את מוחו ממחשבות לא טובות והרהורים רעים, שנכנסים אליו בעל כרחו ומבלבלים אותו, ציוהו המגיד לנסוע לרבינו, שהחזיק אז בית מזיגה בכפר אחד, הלך איש לאותו כפר וכשבא לבית רבינו כבר היה לילה, ומצא את הבית סגור מבפנים, דפק האיש על הדלת, ואיש לא פתח לו, המתין זמן מה, ודפק שוב על הדלת, ושוב אין פותחים לו. היה אז זמן הקור והתחיל להתחנן שיפתחו לו, ולא הועיל מאומה. התחיל לדבר בכעס וברוגז: איך זה אינכם מרחמים על יהודי להכניסו לבית? והבית אין קול ואין קשב, אין פותחים, כאור הבוקר פתחו את הדלת, והוא נכנס והתאכסן שם כמה ימים, ורבינו אינו שואל אותו שום דבר, תמה האיש בלבו: על מה זה שלח אותי המגיד לכאן? והחליט לחזור לביתו, קודם הליכתו פנה לרבינו בשאלה: הנה המגיד שלח אותי לכבודו, ואיני יודע על מה? השיב לו רבינו: אני אגיד לך למה שלחך המגיד אלי: שתלמוד ממני, כי האדם הוא בעל הבית, ולמי שאיננו רוצה אין הוא מניחו להכנס.

כשהגיע לפרקו נשא להרבנית הצדיקת מרת לעטיא אסתר ע"ה, ובזווג שני נשא להרבנית הצדיקת מרת טויבא ע"ה בת הגה"ק ר' צבי הירש מרגליות אב"ד מעזריטש זי"ע

בסוף ימיו התגורר באיוויניץ הסמוכה לזוטאמיר.

וסיפר הרה"ק מבאבוב בעל כרם שלמה זי"ע שרבינו השיא פעם את אחד מיוצאי חלציו, והנה כשהגיע זמן החופה ירד גשם חזק מאוד בחוצות, והמים הכבירים שוטפים עד כי לא היה יכולת להחתן והשושבינין לצאת מן הבית אל החופה שהעמידו תחת כיפת השמים, פנה רבינו לאחד מהנוכחים ואמר לו שיצא לחוץ ויאמר: די חבריא פון דער רבי ר' בער דארף גיין צו די חופה, און ס'זאל שוין אויפהערן צו רעגענען! [החבריא של הרבי ר' בער (המגיד ממעזריטש זי"ע) צריכים לילך לחופה, שיפסיקו הגשמים] **ויעש כן האיש ויצא החוצה ואמר את הדברים כמו שנצטוה, ומיד חדלו הגשמים לרדת, ויצאו כולם מן הבית והלכו אל החופה בשעה טובה ומוצלחת.** (טללי אורות)

פעם עמד רבינו אצל החלון וראה בחוץ שהולך איש אחד ביחד עם בנו, והם שיכורים מאוד ונפלו לארץ מחמת השכרות, וכראותו זאת קרא רבינו את בנו הרה"ק ר' ישראל דוב בער זי"ע ואמר לו הידעת בני, לזה האיש אנכי מקנא, וכשמוע זאת הר"ר ישראל בער עמד מרעיד ומשתומם, כי ידע שדרכו של רבינו אביו לומר תמיד שאף הצדיק היותר גדול אינו יוצא לפני הקב"ה כידוע, ואיך פתאום הפך מדתו לומר שהוא מקנא לזה האיש המפורסם בעיר לאיש פחות שבפחותים? רבינו כשראה שבנו נשתומם מזה, אמר לו בני, אומר לך כוונתי, השיכור הגרוע הזה כבר פעל לפני השי"ת שיהיה בנו כמוהו, הוא שיכור ובנו גם כן שיכור כמוהו, אבל אני לא פעלתי עוד אצל השי"ת שתהיה אתה כמוני, ויש עוד מרחק רב ביני לביניך, ולמה יהיה כך שהשיכור פעל מהשי"ת יותר ממני, ולכן בני צלח ורכב על דבר אמת וראה נא שתהיה כמוני. (בית פנחס)

נסתלק לגנזי מרומים ה' סיון באיוויניץ, ושם מנוחתו כבוד (יש אומרים שנסתלק בעצם יום הפורים י"ד אדר שנת תקנ"ז - ויש אומרים שנסתלק שושן פורים)

נשאר אחריו בנו הממלא מקומו בעיר זוטאמיר הרה"ק ר' ישראל דוב בער זי"ע, הרה"ק ר' מנחם מנדל מברדיטשוב זי"ע, הרה"ק ר' צבי הירש זי"ע הרה"ק ר' יוסף זי"ע, הרה"ק ר' דוד זי"ע, הרה"ק ר' יחיאל מיכל זי"ע הרה"ק ר' פנחס מקולק זי"ע.

דבריו נדפסו בספרו אור המאיר הנחשב לאחד מספרי היסוד של תורת החסידות.

הרה"ק מראפשיץ זי"ע, מרגלא בפומיה לומר: הלא האור המאיר הקדוש לא היה מכיר אותי, ואף על פי כן בכל מקום שאני פותח את הספר אור המאיר, רואה אני שמגנה אותי. (קרני ראם)

הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זי"ע אמר בזה"ל: ממה שהשפיעו מן השמים תורה ה"אור המאיר" ז"ל הגיד רק שמינית, וממה ששמעו הבינו רק שמינית, וממה שהבינו כתבו רק שמינית, וממה שכתבו הדפיסו רק שמינית. (ניצוצי אורות)

הרה"ק מבאבוב בעל כרם שלמה זי"ע היתה חבה יתירה נודעת לו לספר הקדוש של רבינו, והיה דרכו בקודש מאז ומקדם לעיין בספר אור המאיר בליל שמחת תורה בין הקפה אחת לחברתה, ופעם אמר: איך ווייס נישט ווי אזוי מען קען גיין צו די הקפות אן לערנען אור המאיר. [איני יודע איך אפשר לגשת להקפות הלי ללמוד הספה"ק אור המאיר] **ופעם הזכיר הוא בתוך דברי תורה שאמר ב' דחוהמ"ס שנת תשנ"ו מאמר מספה"ק אור המאיר, הפסיק ואמר בזה"ל: ווער עס לערענט אור המאיר ווערט נתעורר, יעדע טייטש איז מלא קדושה, ס'איז כדאי צו שמוסטן פונ'ם אור המאיר, ווייל יעדער יונגערמאן אדער בחור וואס לערענט אור המאיר איז עס זיכער א טובה צו יראת שמים. איך האב אין דעם אור המאיר אזא הרגשה אלא יארן, בין איך זיכער אז ס'איז א טובה צו עבודת ה' אז מ'לערנט אור המאיר.** [מי שלומד אור המאיר מתעורר, כל פירוש שלו הוא מלא קדושה, כדאי לדבר מהאור המאיר, כי כל אברך או בחור החומד הספה"ק אור המאיר, בודאי יהיה לו לטובה ליראת שמים, לי יש באור המאיר כזה הרגשה כל השנים, בטוחני שזה טובה לעבודת השי"ת הלימוד בספה"ק אור המאיר].

ופעם אחרת במסיבה להחזקת המוסדות מוש"ק פ' ויקרא תשמ"ו התבטא על קדושת הספר הלזה, ועד עס לערענט אור המאיר קען האבען א שטיקעל השגה אין קדושת הספר! [כל מי שלומד בספה"ק אור המאיר יכול קצת להשיג קדושת הספר] (טללי אורות)

זכותו הגדול יגן עלינו על כל ישראל אמן

מתורתו של רבינו: **הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה: היינו שהשי"ת בוחר רק בשירים של זמרה, היינו למי שמשים עצמו כשיריים בשעת זמרת ותפלה.** (בת עין)

בענין סגולת פרשת המן: **יש לומר דמה שהיה המן משתנה בטעמו היה לערך בטחונו של האדם, וכמו שהכין לבו לבטוח באלקים כן טעם טעם מן בפרטי מזונותיו, היינו טעם פנימיות, וזה לא נפסק, אלא עד ביאת הגואל במהרה אם יכין האדם מלוא קומתו בבטחון ואמונה, יטעם במאכליו טעם מן.**

חכם לב יקח מצוה, טייערע און חשובער

ליינער פארוואס זאלט איר נישט זיין דער

מזכה את הרבים, צו ווייסט איר אז דאס

בלעטעל קומט ארויס א יעדען טאג און איבער

1000 שולן ישיבת וכד'. פארוואס זאל דאס

נישט זיין אויך אין אייער בית המדרש שול

וכד' טיט שוין למעשה און רופט שוין

845-459-2030

געדענקט! די זכות הרבים וועט אייך

אייביג באגלייטען וזכות הצדיקים וועט

אייביג פאר אייך מגין זיין

ביטע גייט ארויף אויף די סייט Sponsored by www.yuhrzeit.com